

PLUS EST EN VOUS

28 januari 2022

Het is een nogal donkere afdruk van een zwart-wit foto, waardoor het in een mijmerend moment nog moeilijker is om al die gezichten weer een naam te geven, me afvragend wat er van al die jongens – er waren helaas nog geen meisjes bij – ondertussen geworden is. Het was traditie om een groepskiekje te nemen van het laatste jaar humaniora (de gewoonte om dat ronkend de “retorica” en het voorlaatste jaar wat pathetisch de “poëzies” te benoemen was toen al aan het wegebben) op het pleintje voor het Gruuthuse Museum – één van de mooiste plaatsen in onze stad. We hoefden daarvoor enkel de straat over te steken, daarbij wat ginnegappend over de bol van Guido (het standbeeld van Gezelle) te aaien en ons in een acceptabele rangorde op te stellen.

Het resultaat van deze setting was dat net boven deze groep van jonge mensen de wapenspreuk van de heren van Gruuthuse “Plus est en vous” prijkte. Mogelijks was dit een bewuste daad van de fotograaf, die ons op die retorische manier een uitdaging voor het verdere leven meegaf: maak er wat van, er zit meer in u (dan wat je op dat moment kon bedenken).

Naast de foto bestond het afscheidsritueel van de middelbare school er ook in om de laatste 100 dagen te vieren. Gezien dit in een aantal gevallen kon uitdraaien in een dag vol smurrie (met als voornaamste ingrediënten bloem, verf en eieren) stelde onze directeur voor om dat wat creatiever aan te pakken – een slimme zet om zo de heisa te vermijden – en gaf hij ons de toneelzaal (tevens turnzaal) ter beschikking om er de hele namiddag een “vrij podium” te organiseren. Ik mocht het programma aan elkaar praten en tevens een komische act over het medisch schooltoezicht te berde brengen. Deze heuglijke dag eindigde voor alle scholen van onze stad in de Beurshalle met dans en muziek, waar gelukkig wel meisjes bij waren en waar de toen nog wat groene Raymond over de meisjes zong.

Ik beeld me in dat ik als gelegenheidsfotograaf zoveel jaar later de setting van de foto op exact dezelfde plaats mag overdoen, deze keer met alle beleidsverantwoordelijken voor klimaat en/of energie in dit land. De kans dat zoiets lukt lijkt naïef, maar goedgelovigheid in een tijd waar mensen niet goed meer weten wat ze moeten geloven, gezien er een aantal mensen is die zegt dat je niets meer mag geloven en zich op die manier ongeloofwaardig maakt en er zoveel verwarrende berichtgeving en fake news is dat een kat haar jongen niet meer terugvindt, kan een uitdaging zijn.

Ik kan me voorstellen dat een deel van de delegatie zich stoort aan het feit dat de lijfspreuk van één van de bekende Vlaamse adellijke families, gebeiteld boven de voordeur, in het Frans is. Wie zich ongemakkelijk voelt met de boodschap, zal vaak kritiek op de vorm gebruiken als afleiding.

Ik kan me eveneens inbeelden dat er bij de opstelling een aantal ginnegappend over elkaars bol staat te aaien (en zo de net gekapte coupe door elkaar haalt) of dat er nog een andere fractie een grondige discussie over de juiste rangorde wil.

Maar de essentie is natuurlijk de inhoud van Gruuthuzes parool: maak er wat van, er zit meer in u en in uw beleid. Stop het gooien met bloem, verf, eieren of nog viezere dingen naar elkaar en wees creatief. Klimaat- en energiebeleid is geen vrijblijvende studentengrap, dus organiseer een podium, beleg een forum waarbij engagementen genomen worden en waar de hoogdringende maatregelen in uitvoering worden gezet. Zorg dat het een heuglijke dag, een heuglijk jaar wordt, waarbij de zorg voor de toekomst gestalte krijgt.

En zorg er vooral voor dat we later aan al onze kleinkinderen kunnen vertellen: die “Plus est en vous”, daar hebben wij iets mee gedaan, meer dan wat we toen konden bedenken!

Bart Bode